

तं पर्याप्तयुगयोर्विहिते हिंसिते फले ॥ १६३ ॥ कृतं छिन्ने चेष्टिते च केतु
 द्युतिपताकयोः । ग्रहात्यातादिचिह्नेषु गर्त्ताऽवटेकुकुन्दरे ॥ १६४ ॥ चिग
 र्त्ताशेष्यथग्रस्तं जग्धेलुप्रपदोदिते । गतिर्वृहद्गणेशातेयात्रोपायदशा
 ध्वस्त ॥ १६५ ॥ गान्तापुंस्को किलेभृङ्गे गन्धर्वेषणोपि च । गीतिश्च
 न्दसिगाने च गीतं शब्दितगानयोः ॥ १६६ ॥ गुप्तं गूढे च ते गुप्तिर्यमेभू
 र्गर्त्तरक्षयोः । काश्यां घृतमाज्याम्बुदीपे ध्वयचिताचिती ॥ १६७ ॥ मृ
 तार्थदारुषु च ये जगद्भो वै गवायुषु । जातं जातेऽथ जनिषु जातिः सामा
 न्यगात्रयोः ॥ १६८ ॥ मालत्यामामलक्यां च चुह्यां कपि ह्न जन्म
 नाः । जाती फले च न्दसि च जातिः पितृसगोत्रयोः ॥ १६९ ॥ ततं बी
 णादिवाद्ये स्यात्ततो व्यापेऽनिले पृथौ । तातोऽनुकं प्ये पितरिति क्तस्तु सुर
 भौरसे ॥ १७० ॥ तित्कानुकटुरे हि एयां तित्कं पर्यटौ प्रधे । चेतायुगेऽ
 मिचितयेद नो दशनसानुनोः ॥ १७१ ॥ दन्त्यौ प्रध्यामथदितिर्दे
 त्यमातरि खण्डने । दोषं निर्भासने दग्धे द्रुतं शीघ्रवीलीनयोः ॥ १७२ ॥
 द्युतिश्च रोभादीधित्योर्धातावेधसिपालके । धातूरसादौ श्लेषादौ भादिग्रा
 वविकारयोः ॥ १७३ ॥ महाभूतेषु लोकेषु शब्दा विन्द्रिये स्थिति । धु
 तंत्यक्ते कम्पने च धूतौ कम्पितभर्त्सितौ ॥ १७४ ॥ धूर्तन्तु खण्डलवशे धू
 र्त्ताधतूरमायिनोः । धृतिर्यागविशेषे स्याद्धारणाधैर्ययोः सुखे ॥ १७५ ॥
 सन्तोषाध्वरयोश्चापि न तस्तु गरनमयोः । नीतिर्नये प्रापणे च पंक्तिर्गो

हे० च०

ना० २